

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι Νο. 10 — ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Νο. 12.
Ἡ συνδρομὴ εἶναι προπληρωτὴ ἐτησίως ἢ κατ' ἐξαμήναιον
εἰς δύο ἑσάς θέσεις.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΑΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ»

Ἐν τῇ Βουλῇ 23, ὑπὸ τὸ Ἐνδοχαιεὺς τῆς Νέας Ἀθήνης.
Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λπ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — 4 Μαρτίου 1884.

Ἡ «Ἐβδομάς» ὡς ἠγγείλαμεν ἤδη, θὰ περιέχῃ πολιτειακὴν, κοινωνικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ὕλην, διηγήματα πρωτότυπα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, μεταφράσεις καλλίστων εὐρωπαϊκῶν ἔργων, διατριβὰς ἐπιστημονικὰς, ἱστορικὰς καὶ φιλολογικὰς, ἐβδομαδιαίαν ἐπιθεώρησιν τοῦ τύπου καὶ τῶν γεγονότων, πληροφoρίας περὶ τῆς συγχρόνου καταστάσεως τῶν γραμμάτων καὶ τῆς καλλιτεχνίας, καὶ κρίσεις περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι πνευματικῶν προϊόντων· οὕτω δὲ, ἐνῶ ἐξ ἑνὸς θὰ εἶναι περιοδικὸν προωρισμένον διὰ τὰς ἀνεπτυγμένας τάξεις, ἐξ ἑτέρου θὰ ἀνακληροῖ ἐβδομαδιαίαν ἐφημερίδα ἐξετάζουσαν τὰ πράγματα ὑπὸ εὐρύτεραν ἔκθεσιν.

Ἡ διεύθυνσις τῆς «Ἐβδομάδος» ἐθεώρησε δίκαιον οἱ τε ἐν Ἑλλάδι καὶ οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ συνδρομηταὶ τὴν αὐτὴν συνδρομὴν νὰ πληρῶνται εἰς τοὺς τελευταίους ἀπέναντι τῶν τῶσων ταχυδρομικῶν δαπανῶν προσετέθησαν μόνον δραχμαὶ 2.

Ἡ «Ἐβδομάς» θέλει ἀποσταλῆ πρὸς τοὺς δηλώσαντας ἤδη προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, καὶ πρὸς τοὺς ἐγγεγραμμένους συνδρομητὰς εἰς τὰς ἀγγελίας ἡμῶν περὶ τῆς ἐκ νέου ἐκδόσεως τοῦ ἐν ἔτει 1847 ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου Γρηγορίου Καμπούρογλου ἰδρυθέντος καὶ ἐν ἔτει 1856 διακοπέντος περιοδικοῦ «Εὐτέρπη». Πρὸς τοῦτοις θέλει ἀποσταλῆ καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους, οἵτινες ἐὰν δὲν ἐπιθυμῶσι νὰ γείνωσι συνδρομηταί, παρακαλοῦνται νὰ τὴν ἐπιστρέψωσιν ἐγκαιρῶς, διότι ἐὰν δεχθῶσι καὶ τὸ δεύτερον φύλλον θεωροῦνται συνδρομηταί. Δ. Γ. Κ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΔΕΛΤΙΟΥ:** Πολιτικὸν δελτίον. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Φιλολογικὰ, ἐπιστημονικὰ, καλλιτεχνικὰ. — Βιβλιοκρισία ὑπὸ Γ. Κατσίδακη. — Ἡμερολόγιον. — Βιβλιογραφία. — Αἰνίγματα.
- ΦΥΛΑΟΙ:** Οἱ Φιλέλληνες. — Τὸ ἄγαλμα τοῦ Ναρκίσσου ὑπὸ Κ. Γ. Σίνου. — Ἐκδρομὴ εἰς Ἐλευσίνα ὑπὸ Ἰακ. Χ. Αραγάτη. — Ἡ Μαυροβουνιώτισσα (μυθιστορία). — Ἐθνογραφία.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Τὸ πολιτικὸν δελτίον ἐθεωρήσαμεν ἀπαραίτητον εἰς τοὺς ἀπηλλαγμένους κομματικῆς οὐμίχλης συνδρομητὰς ἡμῶν, διότι τοῦτο ἔσται δελτίον τῆς ἐβδομάδος καὶ οὐδέποτε ἐπανάληψις τῆς ὥρας ἢ πρωίας ἢ ἡμέρας ἢ ἄλλου τινὸς χρονικοῦ καταμερισμοῦ. Κινδυνεύει ἡ πατρις; ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ ἡ Ἐβδομάς

ὡς καὶ πᾶν ἄλλο ἔντυπον ὑποκειμένον νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐαυτῆς γνώμην περὶ τοῦ κινδύνου καὶ τῶν ληπτέων μέτρων. Ἀνιχνεύοντες τὸ σπουδαιότερον ἐκαστοτε τῶν ζητημάτων ἐν ταῖς ἐπτὰ ἡμέραις τῆς δημοουργίας τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου, θέλομεν χαράξαι ὀλίγας γραμμάς, αἵτινες δὲν θὰ εἶνε μὲν βεβαίως προωρισμέναι διὰ τὴν ἀθανασίαν, ὡς τὰ ἄρθρα πολλῶν ἐξόχων δημοσιογράφων, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἔσονται χρήσιμοι εἰς τοὺς θνητούς· θνητοὶ δὲ εἶνε καὶ οἱ συνδρομηταὶ ἡμῶν, ὅπερ εἰκαζόμεν ἐκ τοῦ ὅτι θνητὴ εἶνε καὶ ἡ συνδρομὴ αὐτῶν.

Καὶ δὴ ἐπὶ τὸ ἔργον! Αἱ μέλισσαι ἐργάζονται φιλοπόνως, οἱ μύρμηκες θησαυρίζουσι τὸν σίτον, τὰ πτηνὰ κελαδοῦσιν, αἱ ἐφημερίδες ὑβρίζουσι καὶ οἱ βουλευταὶ ψηφίζουσι φόρους. Ταῦτα ἢ πάντα ὁμοῦ μεταὶ καὶ ἄλλων ἢ τινὰ ἐξ αὐτῶν συμβαίνουσι καθ' ἑκάστην ἐβδομάδα μὴδὲ τῆς ληξασῆς ἐξαίρουμένης· ὁποῖα πανήγυρις τοῦ και καὶ τοῦ ὄχι, τοῦ ὄχι καὶ τοῦ και! Ἐν μέσῳ τοῦ καινοῦ τοῦ φορολογουμένου καὶ τοῦ καινοῦ τῶν χεσμημάτων καὶ τοῦ καινοῦ τῆς ῥητορείας, οἱ ἥρωες τοῦ και καὶ τοῦ ὄχι, οἱ καινοὶ καὶ οἱ ὄχι, μάχονται πεισματωδῶς τὸν ἔνδοξον περὶ ... διατροφῆς ἀγῶνα καὶ στηλιτεύουσιν ἐπιτυχῶς ἀλλήλους. Ὅτι χαρακτηρίζει κυρίως τὴν ἔνδοξον ἡμῶν ἐποχὴν εἶνε ἡ ἀρμονία κυβερνήσεως, ἀντιπολιτεύσεως, ἀποτελοῦσι τοιαύτην βαθεῖαν συμφωνίαν, ὥστε ἐὰν ἡ δύνατο ἢ Θεῖα Πρόνοια νὰ γελάσῃ, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ εὖρῃ ἄλλην ἀφορμὴν ἐπιτηδειότεραν ἢ τὸν νέον ἑλληνικὸν κράτος. Ἐὰν μὴ στερῆσαι παντάπασι πολιτικῆς καὶ ψυχολογικῆς διορατικότητος, εὐκόλως δύνασαι νὰ ἴδῃς ὅτι ὁ κ. Τρικούπης κυβερνᾷ, ὅπως θὰ ἐκυβέρνα ὁ ἔνδοξος αὐτοῦ ἀντίπαλος, καὶ ὅτι ὁ κ. Δεληγιάννης ἀντιπολιτεύεται, ὅπως καὶ ἀπαρραλλάχτως θὰ ἀντεπολιτεύετο τῆς ἐξουσίας ὁ εὐνοούμενος τρόφιμος.

Διὰ ταῦτα πάντα ἔχομεν οἱ Ἕλληνες τὴν μεγάλην εὐτυχίαν νὰ μὴ ταλαιπωρῶμεθα ὡς ἄλλα ἔθνη ὑπὸ ὀλεθρίων διαιρέσεων ἰδεῶν καὶ φρονημάτων καὶ πεποιθήσεων. Διὰ νὰ σώσωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν πατρίδα ἀπὸ τῆς διαιρέσεως ἀπεφασισάμεν οἱ Ἕλληνες ὡς ἀπὸ κοινοῦ συνθήματος νὰ μὴ ἔχωμεν μηδεμίαν ἰδέαν καὶ μηδεμίαν πεποιθήσιν· τοιοῦτοτρόπως κατέστημεν ὄχι ἴσοι πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ καὶ ὅμοιοι.

Ἄλλὰ ταῦτα δὲν ἐμποδίζουσι τὴν πάλην πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Τὸ σύνταγμα ἀπαιτεῖ δύο πτέρυγας· τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἀπαιτεῖ ὁ πολιτισμὸς· ὥστε διὰ νὰ λεγώμεθα

καὶ πεπολιτισμένοι καὶ συνταγματικοί, προσεκολλήσαμεν εἰς τὸ μικρὸν ἡμῶν κράτος δύο πτέρυγας μίαν ἐκ δεξιῶν καὶ μίαν ἐξ εὐωνύμων καὶ μεταβαλόντες αὐτὸ εἰς πτηνὸν βαρυκέφαλον, εἰς χίνα λόγου χάριν, εἶπομεν αὐτῷ, πέτα διὰ τῶν πτερύγων καὶ τῶν ποδῶν, διὰ μέσου τῶν ἀνέμων καὶ τῶν ὑδάτων, τοῦ πηλοῦ καὶ τοῦ βορβόρου.

Καὶ τὸ Κράτος ἡμῶν τῷ ὄντι πέτα, ὄχι ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ὅτι τρέχει ταχέως ἢ ὅτι τρέχει ὑπεράνω τῆς γῆς, ἀλλ' ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ὅτι δὲν δύναται νὰ ποιήσῃται χρῆσιν τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ νὰ βηματίσῃ ὡς ὄν λογικόν. Τὸ Κράτος ἡμῶν πέτα μετὰ τῶν ὑπουργῶν καὶ βουλευτῶν, τῶν συμπολιτευομένων καὶ ἀντιπολιτευομένων, τῶν ὑπαλλήλων καὶ μὴ, τῶν μεσιτῶν καὶ μὴ· πέτα ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ λόρδου Σαλισβουρὺ ἵνα ἀπέλθῃ πρὸς συνάντησιν ἄλλου εὐγενοῦς Κράτους, τοῦ Μαρόκου. Καὶ ἐκεῖ λαὸς καὶ ἐκεῖ κυβερνήσεως καὶ ἐκεῖ ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἐκεῖ Σύνταγμα καὶ νόμοι καὶ μεσίται καὶ ἐφημερίδες καὶ συγγραφαὶ καὶ φυλλάδια καὶ ἐκεῖ Βουλὴ καὶ δῆμοι καὶ γεροῦσια (ὑπὸ συζήτησιν)· καὶ, ὅπερ εἶναι παραδοξότατον καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐμπόισῃ εὐάρεστον ἐκπληξίν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν, εἶνε ὅτι καὶ ἐν Μαρόκῳ, ὅπως καὶ ἐν Ἑλλάδι, οἱ σπουδαιότεροι ἄνθρωποι τοῦ Κράτους εἶνε οἱ παίζοντες ἐν χαρτοπαιγνίαις καὶ χρηματιστηρίαις· ὥστε ἠδύνατο νὰ ἰσχυρισθῇ ἡ ἀντιπολιτεύσεως ὅτι ἡ ἰδέα τοῦ κ. Τρικούπη τοῦ νὰ καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα χρηματιστήριον οὐδόπως φαίνεται πρωτότυπος, ἀλλὰ θὰ ἠρῶσθῃ αὐτὴν παρὰ τοῦ Μαροκίνου πρωθυπουργοῦ.

Οὐχ ἤττον ὁ λόρδος Σαλισβουρὺ ἐψεύσατο παραλληλίσας τὴν Ἑλλάδα πρὸς τὸ Μαρόκον. Εἴμεθα ὁμολογουμένως ἀνώτεροι τοῦ Κράτους τούτου· ἔχει τὸ Μαρόκον ἀρχαιότητα; παρελθὸν μέγα; εὐκλεῆς μέλλον; προγόνους καὶ ἐπιγόνους; Οὐχὶ εὐγενὴ μου λόρδε. Τὸ μόνον, ἐν ᾧ συμφωνοῦμεν πρὸς τὸ κράτος τοῦτο εἶνε ἡ πολιτικὴ. Κατὰ τὰλλα ἢ ἱερὰ κόνις τῶν προγόνων ἡμῶν, ἐξεγειρομένη συνεχῶς ὑπὸ τοῦ βορρᾶ ἢ τοῦ νότου, συνεργαζομένης καὶ τῆς δημοσιογραφίας, ἐμπνέει τὰς σκέψεις καὶ τὰ φρονήματα καὶ τὴν διαγωγὴν ἡμῶν καὶ εἰσέρχεται καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ῥίνα μας διὰ νὰ πταρισθῶμεν ἀρεμάνιωτερον πρὸς ἐκφρόβισιν τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος. Καὶ τὸ μέλλον; καὶ ἡ ἔνδοξος ἡμῶν ἀποστολὴ, περὶ τῆς πραγματικότητος τῆς ὁποίας τοσάκις ἐλάλησαν οἱ ῥήτορες τῆς Βουλῆς καὶ αἱ ἐφημερίδες; Ἐχει τὸ Μαρόκον ἀποστολήν, οἶαν ἡ Ἑλ-

τον οσα βαπτισθέντα έλαβον στήριγμα άγιόν τινα ή άπωσθήποτε ήλθον εις σχέσιν προς την εκκλησίαν». Ουδαμώς λαμβάνει ήμας τὸ τολμηρόν τῆς γνώμης ταύτης, οὐδ' ὅτι άδυνατούμεν νάποδειξώμεν τάληθές αὐτῆς κατ' έπαγωγήν· άλλ' οὐχ ήττον προφέρομεν αὐτήν, ίνα βασανισθῆ και, άν ψευδής, εξελεγχθῆ· έπιφέρομεν δ' ὑπέρ αὐτῆς έν τῷ παρόντι, πρώτον ὅτι έφ' ὅσον γνωστόν ήμίν έν τῇ παλαιότερῃ γραμματείᾳ τοιαῦτα δέν άπαντῶσι, δεύτερον ὅτι έν τούτῃ γνωστοίς ήμίν μέρεσι τῆς Κρήτης πρό-όλίγων έτι έτῶν οὐδέν ὄνομα τοιοῦτον ήκούομεν· τὰ πάντα ήσαν ή Χριστιανικά Γεώργιος, Δημήτριος, Νικόλαος, Κωνσταντίνος, Ίωάννης, Ελένη, Δεσποινιά, Αγγελική, Μαρία κττ. ή ειλημμένα εκ πολυτίμων μεταλλων, Χρυσῆ, Αργυρῆ (και αι μεταφράσεις αὐτῶν Μαλαματένια, Ασημένια), Σμαράγδη(α), Μαργαρίτα, Ζαφειριά, Διαμάντα(ή), Ρουμπινιά, Κρουσταλλιά κττ. ή εξ' άγαπητῶν φυτῶν και δένδρων Βασιλική, Τριανταφυλλιά, Γαρροφαλιά, Μηλιά, Ελαιά ή Ελιδιά κττ. Αι ειδήσεις άς περι άλλων τινῶν χωρῶν τῆς Ελλάδος έλάβομεν δέν είναι οὕτως άκριβεῖς και ὀρισμέναι, άλλ' ὅμως άμφιβάλλομεν λίαν, άν άληθῶς αντίβαινωσι προς τήν βηθεῖσαν γνώμην ήμῶν· διότι ήδη από τοῦ 16ου αἰῶνος και εξῆς επανελθούσης άπωσθήποτε διά τῶν σχολειῶν τῆς αρχαίας παιδείας, έν πολλαῖς χώραις ήρξαντο νάναφάνωνται τάρχαία ένδοξα ὀνόματα, ὅπως δά έν τῷ παρόντι αἰῶνι πικταχού τοῦ ελληνικοῦ κῆρυος· έγένετο. Αλλά τὰ ὀνόματα ταῦτα δέν διεσώθησαν καθ' ὅλους τούς αἰῶνας· Τὸ πράγμα λοιπὸν χρῆζει έρεύνης ιστορικῆς κατά τὰς διαφόρους χώρας τοῦ ελληνικοῦ κόσμου, ίνα εξευρεθῆ πόθεν ή αρχή τῶν έν τισι χώραις τυχόν ευχρηστῶν αρχαίων ὀνομάτων. Φοβούμεθα δ' ὅτι, άν ή εξέτασις γίνηται αὐστηρά· και κατά τὸ δυνατόν τελεία, θά καταλήγῃ πάντοτε εις τινα διδάσκαλον ή λόγιον ζηλωτῆν τῶν αρχαίων.

Αλλ' άν μή δυνάμεθα νάποδειξώμεν, ὅπως επεθυμούμεν και ὅπως αναγκαίον νάποδεικνύονται τὰ τοιαῦτα ζητήματα εκ τῶν ὑστέρων και κατ' έπαγωγήν, τήν γνώμην ήμῶν, έλπίζομεν νά προενέγκωμεν τοιαῦτα ὑπέρ αὐτῆς συνηγοροῦντα εκ τῶν προτέρων, ὅστε, άν μή τι άλλο, τουλάχιστον νά μή νομισθῶμεν ὅτι εικῆ και αλογίστως και μόνον ὅπως εἴπωμεν νέον τι εξεφράσαμεν αὐτήν.

[Επιτετὸ τέλος]

Γ. Ν. ΧΑΤΖΙΑΔΚΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Παιδικά βιβλία Αριστοτέλους Κουρτίδου. — Περί τοῦ μοναδικοῦ ὄντως τούτου αναγνώσματος δι' άνήθους, πολὺ δικαίως, μετ' ένθουσιασμοῦ έγραψεν άπας ὁ ελληνικός τύπος.

Φροσύνη. Δράμα εις πράξεις 4, ὑπὸ Ίωάννου Σ. Φαραγγάτου. 1884. — Περί τοῦ έργου τούτου, έν συγκρίσει προς άλλα

δράματα έχοντα τήν αὐτὴν ὑπόθεσιν, θέλομεν γράψαι βραδύτερον.

Aus dem neuen Griechenland,

von Dr Constantin. St. Koliatsos. — Έν τῇ διατριβῇ ταύτῃ, ήν έν Λειψία έδημοσίευσεν ὁ διδάκτωρ τῆς Νομικῆς κ. Κωνσταντίνος Σ. Κολιάτσος, μετ' ένθουσιασμοῦ φιλοπατρίδος νέου πραγματεύεται συνοπτικῶς περί πάσης προόδου έν τῇ νέᾳ Ελλάδι.

Η μουσα τῶν παιδῶν. Ποιήματα διά παιδιά ὑπὸ *Αλεξάνδρου Κατακουζηνού.* — Τὰ καταλληλότατα διά παιδιά ποιημάτια ταῦτα εξέδόθησαν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν κ. Νικ. Π. Παπαδοπούλου Ὑδραίου, και άποτελοῦσι μέρος τῆς βιβλιοθήκης τῆς δημοφίλου Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν.

Τὰ θαύματα τοῦ Δαυδίου. Μυθιστορία πρωτότυπος Γρηγορίου Ξαροπούλου. — Τῆς μυθιστορίας ταύτης εξέδόθησαν μέχρι τοῦδε τρία μόνον τυπογραφικά φύλλα. Αναμένομεν τὸ τέλος.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΜΑΡΤΙΟΥ 4. — Κυριακή Β'. τῶν νηστειῶν.
Γρηγορίου τοῦ Παλαμά και Γερασίμου τοῦ έν Ἰορδάνῃ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ. — Γρηγόριος ὁ Παλαμάς. Πάντοτε κατά τήν β' Κυριακῆν τῶν νηστειῶν ή ἡμετέρα Εκκλησία, από τοῦ 1368 ποιεῖται μνηστὸν τούτου και ψάλλει τήν ακολουθίαν αὐτοῦ, διότι, ὑπῆρξεν εις τῶν ευγλώττων και έπισημοτάτων ὑπερασπιστῶν τοῦ ὀρθοδόξου τῆς Εκκλησίας φρονήματος.

Ἦ Ο Παλαμάς δι; παρίστη εις τὰς έν Κωνσταντινουπόλει συγκροτηθείσας συνόδους τῷ 1341 έν τῷ ναφ τῆς Αγίας Σοφίας· κατά Βερλάμ τοῦ εκ Καλαυρίας, ὅστις προσποιήθη ὅτι προσήλθεν εις τήν ανατολικήν Εκκλησίαν, ὅπως σατυρίσῃ εἰτα αὐτήν, και τῷ 1347 κατά τοῦ ἡρόφρονος· και μαθητοῦ του Βερλάμ· Αιτιδιούου.

Οι θεολογοῦντες ένθυμοῦνται βεβαιῶς, ὅτι εις τὰς συνόδους ταύτας ήγενήθη τὸ πρῶτον ή συζήτησις περί εκτιστοῦ και εκτίστου φωτός.

Διά τούς μεγάλους ὑπέρ τῆς Εκκλησίας· άγῶνας αὐτοῦ τῷ 1349 προχειρίσθη Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, οὐχ ήττον άπας ὁ βίος αὐτοῦ ὑπῆρξε πικράτος, συνεχῆς άγῶν και πάλη.

Τέσσαρα έτη κατεκλείσθη έν ζοφερᾷ φυλακῇ ὑπὸ τοῦ αἰρετικοῦ πατριάρχου Ἰωάννου τοῦ Καλίκα πολεμοῦμενος, έξωρισθῆ πολλάκις· και ποτε από Θεσσαλονίκης εις Κωνσταντινοῦπολιν πλώων, συνελήφθη αιχμάλωτος. Μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ (+ 1360) ὀνομάσθη τῆς μέν Εκκλησίας στήριγμα και διδάσκαλος, τῶν δέ θεολόγων άπροσμάχητος ὑπέρμαχος.

Πόσο; ήν ὁ προς τήν παιδείαν πόθος τοῦ Γρηγορίου, δείκνυσιν ήμίν σύντομός τις προσηυχῆ, ήν συνεχῶς και κατ' επανάληψιν ὡς σπουδατῆς, έποίησε προς τὸν Θεόν λέγων: «θεέ, φώτισόν μου τὸ σκότος, φώτισόν μου τὸ σκότος».

Τὸν βίον, τὰ έργα και τήν εκκλησιαστικὴν αὐτοῦ ακολουθίαν συνέγραψε Φιλόθεος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. (+ 1370). Τὸ ἱερὸν λείψανον τοῦ Γρηγορίου κηρύται μέχρι τῆς σήμερον έν τῷ μητροπολιτικῷ ναφ τῆς Θεσσαλονίκης, ὅπου και μεγαλοπρεπῶς τελεταί ή ἱερά αὐτοῦ μνήμη].

✱

Γεράσιμος ὁ έν Ἰορδάνῃ. Προς διακρίσιν δύο έτέρων Γερασίμων ὄσιων, οὗτος καλεῖται ὁ έν Ἰορδάνῃ, διότι τὸ πλεῖστον τῆς ζωῆς αὐτοῦ διέτριψε περί τὰς έρήμους τοῦ Ἰορδάνου ὅπου και μέγα μοναστήριον ἱδρυσεν. Ἀπέθανε τῷ 630 επί Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου.

[Έν τῷ βίῳ αὐτοῦ, ὃν έν άθθρα έτικῆ γλώσση Σωφρόνιος ὁ πατριάρχης συνέγραψεν, αναφέρεται ὅτι λέων τις τοσοῦτον ειχεν εξημερωθῆ ὑπὸ τοῦ ἱερμίτου, ὅστε έχρησίμευσεν αὐτῷ ὡς ὑπηρετικῶν ζῶων· ὅτε δέ ὁ κῆρος αὐτοῦ απέθανεν, ὁ λέων πενήτωι βρυχώμενος, ανεζήτηε αὐτόν οὐδαμῶς δέ τὸν σιτικόντα φίλον εβρίσων, έπῆσαν άπνοος ἐπὶ τοῦ χῶματος, ὅφ' ὁ ειχε ταῆς ὁ ἱερμίτης. Γ. Α.]

✱

ΙΣΤΟΡΙΑ. — Κατὰ τήν ἡμέραν ταύτην, έν έτει 1827, έν τῇ θέσει *Κερασιρι* τοῦ Πειραιῶς συνεκροτήθη μεγάλη μάχη, καθ' ήν οἱ Έλληνας ὑπὸ τὸν Καραϊσκάκῃν κατέτροπῶσαν τούς Τούρκους ὑπὸ τῶν Κιουταχῆ, έντρομον ζητήσαντα καταφύγιον εις Πατήσια. Εἰς τήν μάχην ταύτην έλαβον μέρος εκ μέν τῶν Τούρκων 6 χιλιάδες πεζοὶ και 800 ιππεῖς, εκ δέ τῶν Έλλήνων 3 χιλιάδ. πεζοὶ και 64 ιππεῖς ὑπὸ τὸν άνδρεῖον Χατζῆ - Μιχαῆλιν.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

1.

Στὴν χορείαν τῶν άγιῶν είμαι κατατεταγμένη και τῶς ἱθινὸν άγῶνα ἔγκαίνεσα. Αλλά πάλιν ή εμφάνισίς μου τὸν καθένα σας θερμαίνει· κ' από τήν θερμότητά μου φεύγουσι τινῶν μαυλά. Ἄν θελήσῃς νά μου κόψῃς, άπλαγχε, τήν κεφαλήν, έγὼ θά σε άναμείψω με άναφυχῆν πολλήν· έάν πάλιν τις θελήσῃ νά με άποκρηλίσῃ, και τήν κεφαλήν τήν πρώτην αὐτοῦ· άν μου προσκολλησῃ,

ὅς μεταδηθῶ άμείψω· και ὅς χαίρῃ ὁ φονεύς, όταν ἴσῃ νά με ἔχη εις τὰς χεῖράς του Ὄρφεος.

Α. Ε.

2.

Στῶν βουβῶν τῆ· βίχας είμαι ὄλος χάρι· κ' τῶδιά, άν τήν κεφαλήν μου ὄμως προς σ' γιμῆν μου άπαίρησι· και τὸν τῶν μου συγγράμματα εις τήν λήθησας· άν ὄλησῃ,

εις τὰ ποιήματα μ' εβρίσασαι και εις τὰ κρημνωλιστα.

Ι. Π.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Αντ. Μ. Αθῆνας. Σας ένεγράψαμεν συνηρομητῆν, δυστυχῶς· οὐχί ὀρεῖαν, ἀφοῦ οἱ έν τῇ «Εβδομάτῃ» γράφομεν άμείψοντα. — Ανδρ. Σ. Αθῆνας. Προστιμησάμεν τήν «Εβδομάδα» τῆς πατρικῆς· «Ευτέρης»· καθότι αὐτῆ ειχε διάφορον πρόγραμμα· άλλως· τε και έσημερις «Εβδομάς»· εξέδόθη έν Αθήναις τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ πατρός μου έν έτει 1850. — Κωνστ. Ι. και Ἀριστ. Κ. Αθῆνας. Η «Εβδομάς»· θά εἶναί καλοαῶς· Έλληνη (κῶν φύλλον, κῆρη δέ θυσία θέλει προσπαθῆσαι νά ἔχη ὄλην έν δ' α φέρουσαν τὸν Έλληνα· σμῶν, καὶ· έπὶ τὸ πολὺ πρωτότυπον· συχαριστοῦμεν διά τὰς συμβουλὰς σας. — Α. ο.υ.κ. Πάτρας. Σας ένεγράψαμεν. — Π. Γ. Π. Βόλον. Ένεγράψῃ ὁ κ. Δ. Τσ. Έξαχαριστοῦμεν. — Ἰ. π. Ρ. Κ. Ἰθάκη. Αναμένομεν τήν διεύθυνσίν σας. — Γ. Μ. Η. Βριλάν. Σας ένεγράψαμεν. — Ἀριστ. Κ. Μ. Μυτιλήνην. Σας ευχαριστοῦμεν θερμῶς. — Δ. Μ. Κωνσταντινουπόλιν. Εἰλόμεν τὸν κατάλογόν σας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Η «Εβδομάς» ευχαριστῶς καταχωρίζεται έπίσημα οικογενειακά έγγραφα συντείνοντα εις διαλεϋκάνσιν ιστορικῶν γεγονότων, πληροφορίας περί άνδρῶν ὑπηρετησάντων τήν πατρίδα και περιγραφὰς ιστορικῶν έν γένει άντικειμένων· προς τούτοις δηλοῖ, ὅτι δέχεται προς δημοσίευσιν, επ' αναλόγῳ άμοιβῆς, άσματα, παροιμίας και σημειώσεις περί ήθῶν, εθίμων και παραδόσεων διαφόρων ελληνικῶν χωρῶν.